

beholde Overpostcontroleurerne. Det undrer mig noget; thi det kan selvfølgelig ikke være den høitærede Minister ubekjendt, at Overpostcontroleurerne først kom frem i 1850, dengang Overpostmesteren kom frem, og det synes mig altsaa, at naar denne gaaer bort, maa ogsaa Overpostcontroleurerne gaae bort, det vil sige: den Ordning maa indtræde, at Overpostmesteren ikke bliver en saa særdeles høitstillet Person, som hæver over Contoiret, men dertil bliver en Mand, der virkelig griber ind i Administrationen og leder den. Deraf synes mig at maatte følge, at det bliver ham, og ikke Noget af Overcontroleurerne, som har den egentlige Administration og heraf synes igjen at burde følge den Forandring i Bencænnelserne, at Overcontroleurerne blive Controleurer, 3: Medhjælpere for Postmesteren. Men, som jeg tillod mig forrige Gang at sige, det kommer slet ikke an paa dette „Over“, og hvis den høitærede Minister ønsker at beholde Navnet, saa er der vist ikke Noget i veien herfor, ligesom jeg troer at burde sige, at der heller ikke er Noget i veien for at forhøje Lønningen for de 2 Controleurer, saaledes som han ønskede det, naar blot derved Totalsummen ikke overskrides. — Den høitærede Minister er i det Hele taget ikke tilbøielig til at følge Udvalget i dets smaa uskyldige Forslag om Navneforandringer, og han vil saaledes heller ikke gaae ind paa at affasse Bencænnelsen Postexpediteur. Den høitærede Minister finder det ganske upassende, at Postexpediteuren i Mariager bliver Postmester, thi det hedder ogsaa Postmesteren i Kjøbenhavn, som er en ganske anderledes stormægtig Person; men heri kan jeg dog ikke følge den høitærede Minister. Jeg lever i en lille By, hvor vi have en Postexpediteur, men alle Menneffer kalde ham Postmester, og jeg finder det urimeligt i Loven at gjøre den Forskjel, at man kalder Nogle Postexpediteurer og Andre Postmestre, naar de dog Allesammen i daglig Tale ere Postmestre. Maaskee maa det være mig tilladt at opvarte det høie Thing med en lille Blomsterfamling af de mangfoldige Udtryk, som Postetaten er saa rig paa i sine Bencænnelser. Den har en Postdirecteur, Postmestre, Postcontroleurer, Postexpedienter, Postexpedi-

teurer, Postassistenten, Postskrivere, Postbudde, Postconducteurer og Postførere. Dette er dog saa vidtløftigt, at det forekommer mig, at der er nogen Grund til at simplificere det en lille Smule; derfor vil Udvalget affasse Postexpediteurer og ligeledes Postskrivere, og disse sidste troer jeg heller ikke den høitærede Minister holder paa. Dette er imidlertid en altfor ubetydelig Sag til at beskæftige sig længe med, og det skulde derfor overrasse mig meget, om den høitærede Minister virkelig vil stille noget Ændringsforslag herom til 3die Behandling. — Hvad den høitærede Minister bemærkede om Embederne i Hobro og Ribe, forekom mig at være vel begrundet, og skulde Forslag herom fremkomme, skal jeg gjøre mit Bedste for at faae Udvalget til at gaae ind derpaa; heller ikke har jeg nogen Tvivl om, at Udvalget jo vil gaae ind paa at ændre Bestemmelserne om Alderstillaag paa samme Maade, som de nu ere ændrede for Soldvæsenets Bedkommende. — Det forekommer mig i Grunden, at der kun er et eneste Differentiumpunkt af Betydning mellem den høitærede Minister og Udvalget, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Pensionsretten, og jeg beklager at maatte sige, at, hvor villig jeg end er til ved de forskjellige Lønningslove, hvormed jeg har at gjøre, at komme den høitærede Minister imøde, fordi det forekommer mig, at han saa ofte søger at komme Thinget imøde, saa er her dog et Punkt, hvor jeg ikke er istand til at følge ham. Det er allerede en stor Indrømmelse fra Udvalgets Side, at man vil tilstaae Kongelig Udneevnelse med Pensionsret til et stort Antal Personer, som høre til 4de Klasse og til alle dem i de andre Classer, som have en Gage af mindst 1,200 Rd. Som det ifjor blev udførligt udviklet i den da afgivne Betænkning, er det aabenbart det ene Rigtige, i dette Sag snarest muligt at komme bort fra den gamle og meget forunderlige Forestilling, at man nødvendigvis maa have Kongelige Embedsmænd til at besørge det. Vi, som leve i de smaa Byer, have daglig Leilighed til at see, at det er saare simple Forretninger. Vi ønske ikke dertil at faae Kammerherrer, Statsraader og andre fornemme Folk, men jævne Mænd, der ere inde i Postfaget, interessere sig for Forretningerne og an-